

פרק ה' ראשית מלכות דודרשימת הנושאים בפרק ה'

- (א-ה) משיחת דוד למלך על כל ישראל וסיכום שנות מלכותו (נוסח ספר מלכים)
 (ו-ט) כיבוש ירושלים – עיר דוד כבירת מלכותו
 (י) וילך דוד הלוח וּגְדוֹל ויקוק אלהי צבאות עמו!
 (יא) ארמון מלכות נבנתה ע"י חירם מלך צור
 (יב) וידע דוד כי הכינו יקוק למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל
 (יג-טז) בני דוד בירושלים - שלשלת המלוכה
 (יז-כה) ניצחון נחרצת וסופית מול הפלשתים

(י) וילך דוד הלוח וּגְדוֹל ויקוק אלהי צבאותעמו:

- **יצחק** ויגדל האיש וילך הלוח וּגְדוֹל עד כי גדל מאד: (בר' כו: יג)
- **שמואל** והנער שמואל הלך וּגְדוֹל טוב גם עם יקוק וגם עם אנשים: (שמו"א ב: כו)
- **יהושפט** ויהי יהושפט הלך וּגְדוֹל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות: (דהיי"ב יז: יב)
- **מרדכי** כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וּגְדוֹל: (אסתר ט: ט)

1. רד"ק שם

וה' אלהי צבאות עמו - טעם הספור הזה כי בעזרתו היה מנצח כל החיילי' בכל אשר יצא כי ה' עמו שהוא אדון צבאות מעלה וצבאות מטה:

2. שמואל א פרק א

(ג) ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליקוק צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליקוק:

(יב) וידע דוד כי הכינו יקוק למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל3. רש"י שם

וידע דוד – בראותו כל מעשיו מצליחין, ומלכי הגוים שולחין לו מנחה.

4. שמואל א פרק יג

(יג) ויאמר שמואל אל שאול נסבלת לא שמרת את מצות יקוק אלהיך אשר צוה כי עתה הכין יקוק את ממלכתך אל ישראל עד עולם:

5. מלכים א פרק ב

(יב) ושלמה ישב על פסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: (מו) ... והממלכה נכונה ביד שלמה:

6. מצודות ציון

...ואשר נשא ממלכתו היא בעבור ישראל, ולא תלה הדבר בעצמו.

שמוע ושובב ונתן ושלמה7. דהיי"א ג:ה-ט

(ה) ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל. (ו) ויבחר ואלישמע ואלפלט. (ז) ונגה ונפג ונפיע. (ח) ואלישמע ואלנדע ואלפלט ותשעה. (ט) כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם.

חירם מלך צור8. מלכים א פרק ה

(טו) וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משוחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: ט

(טז) וישלח שלמה אל חירם לאמר: (יז) אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יקוק אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יקוק אתם תחת פפות רגלי: (יח) ועתה הניח יקוק אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: (יט) והנני אמר לבנות בית לשם יקוק אלהי כאשר דבר יקוק אל דוד אבי לאמר בנד אשר אתו תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: (כ) ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתו לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בני איש ידע לכרת עצים כצדנים:

(כא) ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יקוק היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: (כב) וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את

אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת כָּל חֲפָצְךָ בְּעַצֵּי אֲרָזִים
 וּבְעַצֵּי בְרוֹשִׁים: (כג) עֲבָדִי יִרְדּוּ מִן הַקְּבָנוֹן יָמָה וְאֲנִי
 אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁלַח אֵלַי וְנִפְצְתִּים
 שָׁם וְאַתָּה תִּשָּׂא וְאַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת חֲפָצִי לְתֵת לְחֵם בֵּיתִי:
 (כד) וַיְהִי חִירוֹם נָתַן לְשִׁלְמָה עֲצֵי אֲרָזִים וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל
 חֲפָצוֹ: (כה) וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֶלֶף כֹּר חֲטִיִּם
 מִכֶּלֶת לְבֵיתוֹ וְעֲשָׂרִים כֹּר שָׁמֶן כְּתִית כֹּה יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם
 שָׁנָה בְּשָׁנָה: פ

9. מלכים א פרק ט

(ו) וַיְהִי מִקְצֵה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת שְׁנֵי
 הַבָּתִּים אֶת בֵּית יְקֹזֶק וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ: (יא) חִירָם מֶלֶךְ
 צוּר נִשָּׂא אֶת שְׁלֹמֹה בְּעַצֵּי אֲרָזִים וּבְעַצֵּי בְרוֹשִׁים וּבְזָהָב לְכָל
 חֲפָצוֹ אִזּו יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֲשָׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ
 הַגִּלְלִיל: (יב) וַיֵּצֵא חִירָם מִצוּר לְרְאוֹת אֶת הָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן
 לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשָׁרוּ בְּעֵינָיו: (יג) וַיֹּאמֶר מָה הָעָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי אַחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כְּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

10. מדרש רבה בראשית פה ד

וַיֵּט עַד אִישׁ עֲדֻלְמִי וְשִׁמוֹ חִירָה (בראשית לח, א) - רַבְּנָן אָמְרִי
 חִירָה הוּא חִירָם שֶׁהָיָה בִּימֵי דָוִד, שְׁנֵי אָמְרִי (מלכים א ה, טו): כִּי
 אֶהָב הָיָה חִירָם לְדָוִד כָּל הַיָּמִים, לְמוֹד הָיָה הָאִישׁ הַזֶּה
 לְהַיּוֹת אוֹהֵב לְשִׁבֵּט הַזֶּה. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן רַבִּי סִימוֹן אָמַר
 חִירָם אַחֵר הָיָה.
 עַל דַּעֲתָהוֹן דְּרַבְּנָן חִירָה קְרוֹב לְאֶלֶף וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה, וְעַל
 דַּעֲתֵיהָ דְרַבִּי יְהוּדָה חִירָה קְרוֹב לְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.

מצודה ומלח' הפלשתים

11. שמואל ב פרק כג

(ג) וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשָׁה מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֵאוּ אֶל קַצִּיר אֶל דָּוִד
 אֶל מַעֲרַת עַדְלָם וְחֵית פְּלִשְׁתִּים חֹנֶה בְּעַמְק רַפְּאִים: (יד)
 וְדָוִד אִזּו בְּמִצוּדָה וּמִצַּב פְּלִשְׁתִּים אִזּו בֵּית לָחֵם: (טו)
 וַיִּתְּאֶנְהוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבְּאֵר בֵּית לָחֵם אֲשֶׁר
 בְּשָׁעַר: (טז) וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים
 וַיִּשְׁאַבוּ מִיָּם מִבְּאֵר בֵּית לָחֵם אֲשֶׁר בְּשָׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבֵאוּ אֶל
 דָּוִד וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם וַיִּסַּף אֹתָם לִיקְזָק: (יז) וַיֹּאמֶר
 חֲלִילָה לִּי יְקֹזֶק מַעֲשֵׂתִי זֹאת הִדָּם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֶכִים
 בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֲלֵה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים:

12. שמואל א פרק כב

(א) וַיִּלָּךְ דָּוִד מִשֵּׁם וַיִּמְלֹט אֶל מַעֲרַת עַדְלָם וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו
 וְכָל בֵּית אָבִיו וַיִּרְדּוּ אֵלָיו שָׁמָּה: ... (ד) וַיִּנָּחֵם אֶת פְּנֵי מֶלֶךְ
 מוֹאָב וַיִּשְׁבּוּ עִמּוֹ כָּל יְמֵי הַיּוֹת דָּוִד בְּמִצוּדָה: